

XVIII

30 - I - 42

Estimat Joan: La Maria ens havia invitat a tots a acompanyar-la en la seva primera carta —li fa una certa impressió, això d'escriure't—. Però l'Esperança va fugir dimarts, i avui se'na ha escapat la Mercè, i com que el correu surt de Vigo el dia 7, em penso que la Maria no les esperarà per tirar la carta.

Suposo que has rebut una llarga carta que vaig escriure't a finals del 1941 amb tot de divagacions sobre les teves poesies estonianes. Espero impacient la teva opinió —que qui sap quan tindrà!—. Algunes de les correccions que et proposo, sobretot a la Veu entre els brins i a l'Amor clandestí, ens hem avesat tant a fer-les pel nostre compte, que quasi sempre llegim els poemes modificats. Però no tindrem la consciència tranquil·la fins que ~~saprem~~^{saprem} què en penses.

Fa molt temps que no sabem res de vosaltres, i ens turmenta la idea de quedar incommunicats amb Amèrica. No deixeu d'escriure sovint, curt, si voleu, per fer-nos saber les vostres novetats, o la vostra manca de novetats. Per aquí, tot igual. La vida ~~em~~ a Puig d'Olena, agradabilíssima. Pels environs, cada dia més fastigosa. El nostre temps marca un descens tan vertiginós en la civilització, que moltes vegades els europeus sentim un buit a l'estómac, com baixant en un ascensor massa ràpid. Tot plegat no és gens divertit.

T'envio als tres poemes que he escrit en el que va d'ary.
Dos són de circumstències. Les tres amigues, no et diré qui
són. A veure si les endevines.

En un dia que he començat a repassar la gramàtica llatina.
No sé si tindrè paciència d'acabar-la. ¿Recordes el nostre
propòsit d'estudiar Filosofia, un cop "acabada la guerra"? Fo-
bra Filosofia!

Recordes a la Muri. ¿No ha rebut una meua carta?

Una abraçada del

Màrius